

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๑

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๑๙ - ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
ฝนตกอย่างต่อเนื่อง อากาศชื้น	กล้วยหิน	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคเหี่ยว (เชื้อแบคทีเรีย)	<u>อาการที่ใบ</u> เริ่มแรกใบธง (ใบอ่อน) แสดงอาการเหี่ยวแล้วเปลี่ยนเป็นสีเหลือง จากนั้นใบล่างๆ จะแสดงอาการเหี่ยวอย่างรวดเร็วแล้วเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและยืนต้นตายในที่สุด <u>อาการที่เครือ</u> ปลีกล้วยแคะแกร็น และหากติดผล ผลจะลีบ เนื้อภายในมีสีน้ำตาลจนถึงดำ บางผลมีอาการฉ่ำน้ำและเน่าละ ปลายผลมีสีเหลือง ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำ หากอาการรุนแรงมาก จะทำให้ไม่ได้ผลผลิต <u>อาการที่ลำต้นเทียม</u> เมื่อตัดลำต้นดูจะเห็นท่อน้ำท่ออาหารเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล <u>อาการที่หน่อ</u> ยอดหน่อมีสีดำ หน่อแคะแกร็น และตายในที่สุด	<u>การกำจัดโรค</u> ๑. ทำลายกอกล้วยหินโดยใช้สารกำจัดวัชพืช ซึ่งมีวิธีการดังนี้ - ใช้ไม้เสียบลูกชิ้นความยาว ๘ นิ้ว แหในกระป๋องที่ใส่สารกำจัดวัชพืช ไตรโคลเพอร์ บิวทอกซีเอทิลเอสเทอร์ ๖๖.๘% อีซี แหทั้งไว้ข้ามคืน - นำไม้เสียบลูกชิ้นที่แหสารกำจัดวัชพืชแล้ว เสียบที่บริเวณโคนต้นกล้วยที่เป็นโรคเหี่ยว ลึกประมาณ ๕ นิ้ว โดยเลือกเสียบที่ต้นกล้วยขนาดใหญ่ในกอ ประมาณ ๒-๓ ต้น ต้นกล้วยจะตายภายในเวลาประมาณ ๒๐-๓๐ วัน ๒. โรยปูนขาว ๕ กิโลกรัมต่อกอ ตรงบริเวณโคนและรอบรากต้นกล้วยที่เป็นโรค เพื่อฆ่าเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคที่อยู่ในดิน ๓. ต้นกล้วยที่เป็นโรค หากมีปลี หรือเครือกล้วย ให้ใช้ถุงพลาสติกคลุม เพื่อป้องกันแมลงที่จะมาสัมผัสเชื้อสาเหตุโรค และยับยั้งการแพร่กระจายโรคไปสู่ต้นอื่น ๔. หลังจากต้นกล้วยตาย ให้สับต้นกล้วยเป็นท่อน แล้วรดด้วย พ.ด.๑ ที่ผสมน้ำตามคำแนะนำข้างซอง ใช้ ๑ ซองต่อกอ เพื่อให้ย่อยสลายได้เร็วขึ้น ประมาณ ๓-๔ สัปดาห์ ห้ามนำต้นกล้วยที่ย่อยสลายแล้วไปเป็นปุ๋ย

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					๕. ฆ่าเชื้อแบคทีเรียในดินอีกครั้ง โดยสับกอกล้วยที่ย่อยสลายแล้วกับดินบริเวณรอบกอกล้วย แล้วใช้ยูเรีย ๐.๕ กิโลกรัม ผสมกับ ปูนขาว ๕ กิโลกรัมต่อกอ โรยให้ทั่วกอ กลบดินบริเวณกอกล้วยให้แน่น รดน้ำให้ชุ่ม ทั้งไว้ ๓ สัปดาห์ เมื่อยูเรียและปูนขาวได้รับความชื้นจะแตกตัวเป็นแก๊สพิษฆ่าเชื้อแบคทีเรีย เมื่อครบกำหนดใช้จอบสับดินให้แก๊สพิษที่อยู่ในดินออกมา แล้วปลูกพืชได้ตามปกติ <u>การดูแลป้องกันต้นกล้วยที่ยังไม่เป็นโรคแต่อยู่ในแปลงที่มีต้นกล้วยเป็นโรค</u> ใช้ชีวภัณฑ์บาซิลลัส ซับทีลีส สายพันธุ์ BS-DOA ๒๔ ของกรมวิชาการเกษตร อัตรา ๒๕ กรัม ผสมน้ำ ๑๐ ลิตรต่อกอ รดให้ทั่วรอบต้น ทุก ๓๐ วัน เป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน <u>การป้องกันโรค</u> ๑. การฆ่าเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคในดินก่อนปลูก - ในกรณีที่ปลูกกล้วยหินพืชเดียว ฆ่าเชื้อโดยใช้ยูเรีย อัตรา ๘๐ กิโลกรัมผสมกับ ปูนขาว ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ หวานให้ทั่วแปลง ไถกลบให้ลึกพอสมควร ปาดหน้าดินให้เรียบ รดน้ำให้ชุ่มจนทั่ว ทั้งไว้ ๓ สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดเปิดหน้าดินให้แก๊สพิษออกมา จากนั้นปลูกกล้วยได้ตามปกติ - ในกรณีที่ปลูกกล้วยหินแซมพืชอื่น ฆ่าเชื้อบริเวณหลุมปลูก โดยใช้ยูเรีย ๐.๕ กิโลกรัม ผสมกับปูนขาว ๕ กิโลกรัมต่อหลุม โรยให้ทั่วหลุม กลบดินให้แน่น รดน้ำให้ชุ่มจนทั่ว ทั้งไว้ ๓

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					สัปดาห์ เมื่อครบกำหนดใช้จอบสับดินให้แก๊สพิษออกมา แล้วปลุกกล้วยได้ตามปกติ ๒. ใช้หน่อกล้วยปลอดเชื้อ หรือไม่ใช้หน่อกล้วยจากแปลงที่เป็นโรคมานเป็นหน่อพันธุ์ ๓. หลังปลุกหน่อกล้วย รดด้วยชีวภัณฑ์บาซิลลัส ซับทีลีส สายพันธุ์ BS-DOA ๒๔ อัตรา ๕๐ กรัมผสมน้ำ ๒๐ ลิตร รดให้ทั่วรอบต้นและรดซ้ำทุก ๓๐ วัน นาน ๑๒ เดือน ๔. ทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น มีดตัดผลกล้วย จอบ เสียม ทุกครั้งก่อนนำไปใช้กับต้นต่อไป โดยใช้น้ำยาฟอกขาว เช่น ไฮเตอร์ อัตรา ๒๕๐ มิลลิลิตรผสมน้ำ ๓ ลิตร ๕. ไม่เดินจากต้นที่เป็นโรคไปยังต้นที่ไม่เป็นโรค หากจำเป็นต้องเดินให้ฆ่าเชื้อที่รองเท้าก่อน ด้วยน้ำยาฟอกขาว เช่น ไฮเตอร์ อัตรา ๒๕๐ มิลลิลิตร ผสมน้ำ ๓ ลิตร ๖. ไม่นำกล้วยหินที่เป็นโรคไปทำเป็นอาหารสัตว์
	ขิง	อายุ ๔ เดือนหลังปลุก	โรคเหี่ยวหรือเหี่ยวเน่า (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)	อาการเริ่มแรก ใบเหี่ยว ม้วนเป็นหลอด มีสีเหลือง โดยจะลุกลามจากส่วนล่างขึ้นไปยังส่วนปลายยอด และแห้งตายทั้งต้น บริเวณโคนต้น และหน่อที่แตกออกมาใหม่ มี	- หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่เริ่มแสดงอาการของโรคเหี่ยว ให้ขุดต้นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค - ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคไปเผาทำลาย

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๔

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ลักษณะฉ่ำน้ำสีน้ำตาลเข้มถึงดำ เมื่อผ่าลำต้นตามขวางจะพบเมือกของแบคทีเรียไหลซึมออกมาเป็นสีขาวขุ่น ลำต้นเน่าและหลุดออกจากเหง้าได้ง่าย อาการบนเหง้ามีลักษณะฉ่ำน้ำและสีคล้ำ ต่อมาเหง้าจะเน่า	<u>การป้องกันกำจัดโรคเหี่ยวในฤดูถัดไป</u> ๑. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี ๒. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า ๒๐ เซนติเมตร จากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า ๒ สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อในดินลงได้มาก ๓. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค ควรรมดินเพื่อฆ่าเชื้อโรค โดยโรยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา ๘๐ : ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ ๓ สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช ๔. ใช้หัวพันธุ์จากแปลงที่ปลอดโรค ๕. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อ เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค
อากาศร้อน มีฝนตก	ถั่วเหลือง	ระยะออกดอก ถึงระยะติดฝักอ่อน	๑. หนอนม้วนใบ	หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ชักใบบางๆ คลุมตัวไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อหนอนโตขึ้นจึงกระจายกันออกไปทั่วทั้งแปลง สร้างใยยึดใบพืชจากขอบใบของใบเดี่ยวเข้าหากันหรือยึดใบมากกว่า ๒ ใบ เข้าหากัน แล้วอาศัยกัดกินอยู่ในห่อใบนั้นจนหมด แล้วเคลื่อนย้าย	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลเฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หลังดอกบาน ๔ สัปดาห์ หรือ ใบถูกทำลาย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในระยะฝักยังเขียวอยู่

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๕

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ไปทำลายใบอื่นต่อไป	
			๒. มวนถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ดอก และฝักของถั่วเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะลีบและร่วงหล่นทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง บูโพรเพซิน ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๒ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% ซี เอส อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบตัวเต็มวัยของมวนถั่วเหลือง ๒-๓ ตัวต่อแถวถั่วยาว ๑ เมตร
			๓. เพลี้ยอ่อนถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ลำต้น ยอด และฝักของถั่วเหลือง ฝักอ่อนที่ถูกทำลายจะบิดเบี้ยว ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลเฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อนถั่วเหลืองระบาด พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน
			๔. หนอนเจาะฝักถั่ว	หนอนเจาะจะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักหลังจากฟักออกมาจากไข่ หนอนที่มีขนาดใหญ่สามารถย้ายไปกัดกินฝักอื่นๆ ได้โดยชักใยดึงฝักมาติดกันแล้วเจาะเข้าไปกัดกินเมล็ดที่อยู่ในฝักใหม่ การเข้าทำลายของหนอนเจาะฝักถั่วทำให้ผลผลิตถั่วเหลืองลดลงมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๖